

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Tárgy 613.79
	Cím <i>Utca lármaja.</i>		Hely
	Forrás: <i>Pesti napló</i>		Idő 1911
	Dp. (Hely)	1911 III/3 (Idő)	(Köt. v. füz.)

Az utca lármaja.

A kereskedelmi miniszter leiratban szólítja fel a közuti vasuti társaságok figyelmét arra, hogy a villamos kocsikon most alkalmazott jelzőkészülékek helyébe tökéletesebb jelzőkészülékeket szerezzenek be. A tanács is foglalkozott az ügyvel és egyuttal felhívta a villamos társaságokat, hogy kocsivezetőiket utasítsák, hogy a csengőket csak akkor használják, amikor feltétlenül szükséges. Különösen az éjjeli és reggeli órákban, amikor a forgalom amugy is kisebb, a csengők ok nélküli használatától tiltsák el a kocsivezetőket.

Igaza van a miniszternek is, a tanácsnak is. Budapest zajos. A városnak nincs még egymillió lakosa és mégis ötmillióra való zaj és lárma van a pesti utcán. A pesti utca zaját két oldalról is növelik. Zajos a mi utcánk egyrészt a városnak tagadhatatlanul növekedő és fokozódó nagyvárosi élete és stílusa miatt. Ez a nyugati zaj a pesti utcán. De zajos a mi utcánk az emberek neveltlensége, hangos, fegyelmezetlen természete miatt is. Ez már nem a kulturának, hanem a keletnek, a falunak a zaja, amely itt Pesten ölelkezik lármas ritmusokban a nyugati, a kulturazajjal.

Mindenesetre türehtetlen ez a zaj és mindenestre vannak módok ennek a tompítására. A kocsikereknek, az utca kövezésének, a kocsisok magukviseletének reformja sokat tehetne itt mindannyiunk meggyötört idegrendszerének érdekében. Valamit jelent a villamosok megrendszabályozása is, ami helyeselni való dolog. Nem kell ugyanis attól félni, hogy a kevesebb csengetés miatt több lesz az elgázolás. Az elgázolás elkerülésének van egy

másik, egyszerűbb és célravezetőbb módja, mint a szünet nélkül való örökös csöngetés. És ez a lassu, becsületes hajtás. Ez sokkal többet ér az állandó csöngetésnél, amihez utóbb ugyis annyira hozzászokik a fül, hogy már észre se veszi azt, éppen ugy, ahogy azon az emberen, aki állandóan azzal él, az álmatlanság ellen már mit sem segít egy kis bróm, vagy veronál.

De nem szabad megállani a villamos rendszabálynál. Tovább kell menni a magán- és a bérkocsikig, ezek tulajdonosait és hajtóit is erélyes rendszabályokkal kell arra kényszeríteni, ami Pesten azért a legdrágább, mert nincs — a csendre. És azután sorra kellene menni Minden embert, A-t és B-t, X-et és Y-t együttesen és külön-külön meg kellene rendszabályozni. Ez persze már nehéz munka és természeténél fogva el se lehet végezni hatósági uton. Itt igazán mindenki saját maga lehetne saját neveltlenségének orvosa.

Ez persze nagy munka. Az embereknek át kell alakulniok, egy más, egy nyugati fegyelemmel, a jó polgárnak önfegyelmével kell saját magukat rendre és csendre szoktatniok. Ami nehéz dolog. A pesti embertől azt kívánni, hogy csendes legyen, annyit jelent, mint azt kívánni tőle, hogy ne legyen többé pesti ember. Mi azonban ezt nem kívánjuk. Maradjon meg a pesti ember pesti embernek, de legyen belőle egy új, egy szolid, egy fegyelmezett, egy strassen- und zimmer-rein pesti ember. Akkor azután meglesz végre az a csend is, amelynek végre olyan hatalmas protektorai akadtak, mint a miniszter és a fővárosi tanács.